

af hele dets Karakter overhovedet ikke lader sig føre ind indenfor Rammen af det, som Arbejdsløshedslovgivningen beskæftiger sig med.

Jeg maa endnu en Gang anbefale det høje Ting, at man gaar imod det stillede Forslag. Det forekommer mig, hverken at det er sagligt begrundet, eller at det er det rette Tidspunkt nu, da man vel dog tør vente, at vi gaar lysere Tider i Møde — meget taler jo for, at dette er Tilfældet —, til at skride til en Udvidelse af denne Lovgivning og til en Forøgelse af de Udgifter, som Arbejdsløsheden paafører de offentlige Kasser og derigennem Skatteyderne, Udgifter, som i Forvejen er i overordentlig Grad tyngende.

Christmas Møller: Saavel den højtærede Socialminister som de ærede Medlemmer Hr. Dahlgaard og Hr. J. P. Nielsen har behrejdet ogsaa det konservative Folkeparti, at det i denne Sag var saa negativt. Nu synes jeg jo, at de to Regeringspartier har været overmaade negative overfor den højtærede Socialminister, for der er jo ikke blevet meget tilbage af hans Forslag; der er kommet et helt nyt Forslag, som ikke ligner hans oprindelige Forslag meget. Men man siger altsaa, at vi er saa overordentlig negative. Hvordan er saa Stillingen? Med Hensyn til det Spørgsmaal, som omhandles i § 1, er det nu Gang paa Gang baade af det ærede Medlem Hr. Kragh og af mig blevet paavist, at det af Betænkningen fremgaar, at der ikke i Øjeblikket er nogen som helst Grund til at vedtage denne § 1, thi den vil, rigtigt forstaaet, ikke komme i Anvendelse i Øjeblikket. Der vil altsaa ikke blive nogen som helst Virkning af Flertallets § 1 efter de Oplysninger, der er stillet til Raadighed for os. Og med Hensyn til det Spørgsmaal, som omhandles i § 2, de 7 000 Mennesker, som er uden enhver Understøttelse, er Forholdet jo dette, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Kragh har sagt, at man saavel fra Venstres som fra konservativ Side i Udvalget har paavist, at man kunde komme disse Mennesker til Hjælp gennem Hjælpekasserne, og at man ad denne Vej paa en efter vor Opfattelse bedre Maade kunde løse dette Spørgsmaal end ved at lovgive om det, saaledes som der her er Tale om. Jeg maa derfor sige, at efter det Forslag, Flertallet har kunnet enes om, synes jeg ikke, man har nogen som helst Grund til at tale om, at der ikke er indtaget noget positivt Standpunkt fra konservativ Side.

Tidligere Talere har talt om Funktio-

nærspørgsmaalet, og den højtærede Socialminister var jo i denne Sag ikke meget positiv, idet han ikke kunde svare positivt, før der var gaaet nogen Tid. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde til os: Det skal I saamænd ikke tage jer saa forfærdelig meget af, for der er ikke nogen stor Høst at vente denne Sag vedrørende, hvortil det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at saadan noget sagde og tænkte man i det skjulte, men det kunde man da ikke sige her fra Folketingets Talerstol. Jeg maa sige, at jeg er ikke helt enig med det ærede Medlem Hr. Kragh i saa Henseende, idet jeg egentlig altid har haft den Opfattelse, at Socialdemokratiet tog det hele med, hvad enten der var faa Stemmer eller flere Stemmer at hente. Men i Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har gjort denne Sag vedrørende, vil jeg dog sige, at det, Mindretallet har udtalt Sympati for, er jo ikke i første Række disse Funktionærsammenslutninger, som er kommet med dette Andragende. Det, man har udtalt Sympati for, er Funktionærsammenslutninger, som ved betydelige Ofre fra Medlemmernes Side selv søger at mildne Arbejdsløshedens Følger, altsaa ikke disse Foreninger alene, og derfor kommer det, om disse Foreninger har mange eller faa Medlemmer, aldeles ikke Sagen ved paa den Maade, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vilde sige det. Det er selve den Tankegang, der ligger bag disse Foreningers Virkemaade, vi har udtalt Sympati for.

Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard siger, at det er ikke nok at udtale Sympati, vil jeg dertil sige, at jeg synes, det radikale Venstre gennem Tiderne har haft megen Evne til at udtale Sympati i den ene og i den anden Retning, og jeg ved ærlig talt ikke, hvad det radikale Venstre gør andet i de Bemærkninger, Partiet fremsætter i Betænkningen angaaende denne Sag.

Gustav Pedersen: I Anledning af, at det synes, som om man vil gøre Funktionærspørgsmaalet til et Hovedspørgsmaal i denne Sag, vil jeg gerne gøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at man maatte ikke skyde paa disse Folk, fordi de var faa. Det er muligt, men saa maa det ærede Medlem Hr. Kragh jo ogsaa tage Hensyn til, at de, der her har dannet nogle smaa Foreninger, netop har gjort det, idet de har forsøgt at faa deres Medlemmer og udenforstaaende til at tro, at de kunde lave en privat Forsikring billigere, end den statsanerkendte Arbejdsløshedskasse var. Deres væsentligste Agitationsmiddel har været det